

VOORAF

Er zijn mensen in soorten, zoals bekend. De een is extravert, zakelijk, nuchter, heeft oog voor grote lijnen, kijkt weinig bij zichzelf naar binnen, een ander is introvert, heeft neiging zichzelf te beschouwen en neemt ook het kleine waar. Dit is natuurlijk globaal en onvolledig maar er zit iets in. Het beschouwelijke soort heeft aandacht voor details, voor het bijzondere, verwondert zich over veel dat zich voordoet en zal zich kunnen vinden in de uitspraak: 'Ieder mensenleven is uniek en apart en waard om beschreven te worden.'

En dat is de categorie voor het levensboek. Om het te schrijven en/of om het te lezen.

Dat is één. Het tweede is dat deze personen ook geboeid willen worden. Een levensboek mag best heel gewoon geschreven zijn, maar het moet wel de kleur hebben van degene die het schreef, het moet ergens over gaan, iets toevoegen. Als ieder mensenleven uniek is dan moeten juist die dingen die het uniek maken naar voren komen.

MIJN LEVENSBOEK

DE EERSTE TIEN, TWAALF LEVENSJAREN

Daarmee wil ik beginnen. Ik probeer dus iets te vertellen over de eerste tien, twaalf levensjaren

van een jochie in een Rotterdamse volksbuurt in de jaren 1934 tot 1946. De ondertitel is: "Het Oude Noorden in fragmenten". Ik wil duidelijk maken dat het decor een grote rol speelt bij mij. Ik dacht eerst aan een chronologische aanpak. Maar dat is zo moeilijk. Het geheel van herinneringen is te ongevormd. Er zit te weinig structuur in. En bovendien: wat zijn eigen herinneringen? Wat is opgevangen van verhalen van anderen? Wat is de invloed van foto's?

Ik probeer het wel: de chronologie, maar het eindresultaat is iets geworden van een mix van herinneringen, beelden, indrukken, belevenissen, gevoelens, angsten van het Rotterdamse ventje. Ook zijn het maar grepen. Er is zoveel te vertellen.

LOOPT U EVEN MEE?

11 augustus 1934. U wandelt door de sfeervolle boom- en vaak bomvolle Zwart Janstraat, in het Oude Noorden van Rotterdam. De zon schijnt weldadig en veroorzaakt een mild humeur bij al die fietsende, wandelende, paard-en-wagen besturende mensen. U blijft even staan bij de kruising Zwart Janstraat, Noordmolenstraat en Tollensstraat. Waarom weet u niet, maar u slaat linksaf, kijkt even bij Hassing, die een paardenhoef beslaat.